

befestigt werden, Hār. 33.

वीणापाणि adj. eine Laute in der Hand haltend; m. Bein. Nārada's PĀṆĀR. 1,7,9. — Vgl. वीणास्य.

वीणाप्रसेव m. Dämpfer an der Laute TRIK. 3,3,285.

1. वीणारव m. Lautenton; am Ende eines adj. comp. f. छा KATHIS. 90,42.

2. वीणारव adj. wie eine Laute summend; f. छा N. pr. einer Fliege PĀṆĀT. 81,5.

वीणालं adj. von वीणा gaṇa सिध्मादि zu P. 5,2,97.

वीणावत्सराज m. N. pr. eines Fürsten PĀṆĀT. 242,15.

वीणावत् (von वीणा) 1) adj. mit einer Laute versehen. — 2) f. वीणावती N. pr. P. 6,1,219, Schol.

वीणावाद m. 1) Lautenspieler AK. 2,10,18. H. 924. VS. 30,20. ÇAT. Br. 14,5,4,8,7,8,9. — 2) Lautenspiel KATHIS. 63,161.

वीणावृद्धक m. = वीणावाद 1) ÇĀNDAR. im ÇKDr.

वीणावादन n. Plectron AK. 1,1,2,6.

वीणावाद्य n. Lautenspiel Verz. d. Oxf. H. 217, a, 9.

वीणाशिल्प्य n. die Kunst des Lautenspiels PĀṆĀR. 1,11,29.

वीणास्य m. Bein. Nārada's Gaṇidh. im ÇKDr. — Vgl. वीणापाणि.

वीणाकस्त adj. eine Laute in der Hand haltend: Çiva Çiv.

वीणिन् (von वीणा) adj. gaṇa श्रीत्यादि zu P. 5,2,116. mit einer Laute versehen, die Laute spielend. MBH. 46. KATHIS. 86,44.

1. वीर्ते (von 1. वी) partic. begehrt, beliebt, gern genossen: वीततमा-
नि कृव्या RV. 7,1,18. वीतिं श्रद्धे 9,82,3. इष्टं वीतमभिर्गूर्तम् 1,162,15.
इष्टं च वीतं चाभूत् ÇĀNDH. Ça. 1,14,20. — Vgl. वीतकृव्य.

2. वीत (von 3. वी) partic. n. das Lenken eines Elefanten (mit den
Füssen und dem Haken) TRIK. 3,3,184. H. 1231. an. 2,196. MD. t. 58.
HALIS. 2,67. Çiç. 5,47.

3. वीर्ते (von व्या) partic. verborgen: तं शशतोषु मातृषु वनं आ वीत-
मश्रितम् RV. 4,7,6.

4. वीत (von 3. इ mit वि) partic. vergangen, geschwunden, nicht da
seiend, fehlend: °हिरण्मय der kein goldenes (Gefäß) besitzt; davon nom.
abstr. °त्व RAH. 5,2. Andere Belege s. u. 3. इ mit वि. — 2) abgängig,
unbrauchbar; von Pferden und Elefanten AK. 2,8,2,11. TRIK. 3,3,
184. H. 1252. an. 2,196. MD. t. 58. — 3) beruhigt (vgl. वीतराग) H. an.

5. वीर्ते 1) adj. schlicht, geradlinig: पृष्ठे वीता (= कास्तानि SL.)
वृजिमा च RV. 4,2,11. स्तुके वीता धेन्वा विचिन्वन् 9,97,17. — 2) f.
आ Reihe (nebeneinander liegender Gegenstände): दर्भ° (= दर्भराजि
Comm.) ĀÇV. GAṆ. 4,8,27. — Vgl. °पृष्ठ und वीधि.

वीतंस (von 1. तन् mit वि) m. jedes zum Fangen und Aufbewahren
von Wild und Vögeln dienendes Gerath: Netz, Kuffg u. s. w. AK. 2,10,
26. H. 931. MD. s. 39. — Vgl. श्रवतंस und उत्तंस.

वीतक (von 3. वीत) m. = विवीत. श्रवीतके JĀṬH. 2,271.

वीतदम्भ (4. वीत + दम्भ) adj. frei von Verstellung, — Heuchelei H. 490.

वीतन m. du. die zur Seite des Kehlkopfs liegenden Knorpeln H. 587.

वीर्तपृष्ठ (5. वीत + पृष्ठ) adj. schlichten Rücken habend (als gute Ei-
genschaft des Rosses) RV. 1,162,7. 181,2. Rosse des Indra u. s. w. 3,
35,5,5,45,10. 8,6,42. त्वन्वः VS. 19,44 (vgl. AV. 6,62,2. TBa. 1,4,8,2).

वीतभय (4. वीत + भय) adj. frei von Furcht: Vishnu ÇKDr. (nach

dem VISHNUSAHASRANĀMASTOTRA). Çiva Çiv.

वीतभीति (4. वीत + भी°) 1) adj. frei von Furcht. — 2) m. N. pr.
eines Asura KATHIS. 44,144. 45,378. 49,1.

वीतराग (4. वीत + राग) adj. frei von aller Leidenschaft, — allen
weltlichen Begierden MBH. 12,13684. BHAG. 2,56 (°भयक्रोध). 8,11. Spr.
(II) 1374. (I) 1313. HIT. 19,21. VET. in LA. (III) 20,6. SARVADARÇANAS. 64,
16. Çiva Çiv. m. Bez. eines Buddha TRIK. 1,1,11. WILSON, Sel. Works
II, 27. Beiw. acht bestimmter Bodhisattva und zugleich Bez. ihrer
Symbole 15. 17. fg. BURNOUR in Lot. de la b. l. 500. fg. Bez. eines Ar-
hant's der Gāina H. 25. HALIS. 1,86. PĀṆCVANĀTHAK. 2,27 (nach AUFRICHT).

वीतरागस्तुति f. Titel eines religiösen Gedichtes bei den Gāina SAR-
VADARÇANAS. 30,20.

वीतवत् adj. ein वीत (von 1. वी) d. h. vetu, वीतम् und andere For-
men der Wurzel enthaltend ĀÇV. Ça. 1,8,4.

वीर्तवार (5. वीत + 1. वार्) adj. einen schlichten Schweif habend: Ross
RV. 8,46,23.

वीतशोक (4. वीत + शोक) 1) adj. frei von Kummer ÇVETĀÇV. UP. 2,
14. MBH. 3,12207. Davon nom. abstr. °ता f. JĀṬH. 1,265. — 2) m. =
शशोक Jonestia Apoka ÇĀNDAR. im ÇKDr. MBH. 3,2503. — Vgl. वी-
तशोक.

वीतमूत्र n. = उपवीत VIKRAM. 157.

वीर्तकृव्य (1. वीत + कृव्य) m. N. pr. eines Mannes mit dem patron.
Āṅgīrasa, Liedverfassers von RV. 6,15. RV. ANUKR. RV. 6,15,2,3,7,
19,3. AV. 6,137,1. Çrājasa TS. 5,6,8,3. PĀṆĀR. Br. 9,1,9. 25,16,3.
ein Fürst (कृव्य), der die Brahmanenwürde erlangt, MBH. 13,1942. fgg.
वीतकृव्योपाख्यान VĀSISHTHARĀMĀJANA in Verz. d. Oxf. H. 334, a, 33. Sohn
Sunaja's (Çūnaka's) und Vater Dhṛiti's VP. 390. Bhic. P. 9,13,26.
unter den Bein. Kṛṣṇa's PĀṆĀR. 4,8,42. pl. die Söhne Vitahavja's
MBH. 13,1952. 1977. — Vgl. वीतकृव्य.

वीतकोत्र MBH. 7,2436 fehlerhaft für वीतिकोत्र, wie die ed. Bomb.
liest.

वीतशोक m. N. pr. = विगतशोक BURNOUR, Intr. 360, N. 2. 415. fgg.
425, N. 1. TĪRAN. 287.

1. वीति (von 1. वी) 1) f. im RV. oxyt., in den übrigen Schriften
parox. P. 3,3,96. Genuss, Ergötzung, beliebtes Mahl oder Trank (= भ-
क्षण, अशन TRIK. 3,2,9. H. an. 2,196. MD. t. 59); Genuss so v. a. Vor-
theil; dat. gewöhnlich infinitivisch. अर्णं गतं कृविषो वीतये मे RV. 7,68,
2. 1,8,5. 13,2. यस्य वेपि कृव्यानि वीतये 74,4. 6. 135,1. 8. 4. 142,13.
5,26,2. 51,5. 6,16,10. आ वक्रुभि प्रयसि वीतये देवान् 44. 7,16,4. 57,
2. 8,49,4. 20,10. 16. 82,22. 9,62,23. स नः शर्मणि वीतये यच्छतु 3,13,
4. 5,59,8. उत नो गोषणि धियं कृणुहि वीतये 6,53,10. instr.: प्र वीती
कोतारं दिव्यं जिगाति 6,6,1. वीती यो देवं मर्तो इवस्येत् 16,46. वीत्यर्ष
चनिष्ठया 9,9,2. 61,1. वीती जनेस्य दिव्यस्य (सुवानः) 94,2. VĀLAKH. 6,6.
acc.: अर्णं देवानां वीतिमर्धसा RV. 9,1,4. इन्द्रस्य वायोर्भि वीतिमर्ष
97,25. — H. an. und MD. geben noch folgende Bedd. (vgl. die aus
dem DĀITUP. angegebenen Bedd. unter 1. वी): गति, प्रज्ञन, दीप्ति und
धावन. Die Bed. Gians könnte man versucht sein anzunehmen im comp.
मुवर्णवीतिप्रतिमा: (स्त्रियः) R. ed. GON. 2,100,43; aber hier ist वीति